

Газету нагороджено призом АСЖУ "За вагомий внесок у розвиток виду спорту"

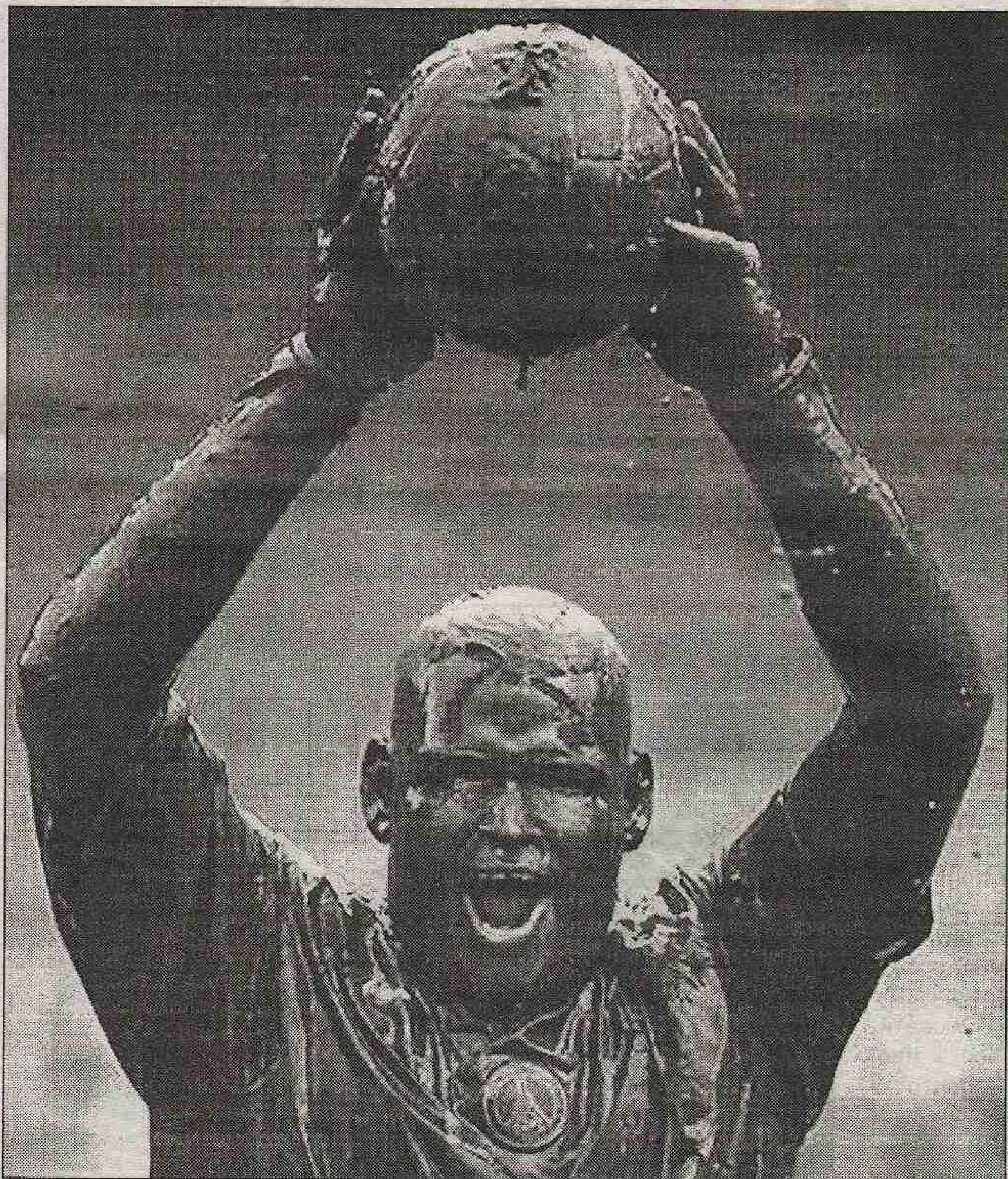
Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 12 березня 2009 року • № 35 (2134) • Ціна вільна

ІЗ ГРЯЗІ В КНЯЗІ — І НАВПАКИ...

Точка зору

Ми вже писали про те, що харківський "Металіст" волав-горлопанив про стан домашньої арени в Добромилі "Княжа Арена" ще за місяць до початку матчу з львів'янами. Спочатку начебто з'явилася надія на те, що може свій стадіон надати "Дніпро". Але й вона зникла. Отож сподівалися на краще, а вийшло, як завжди. Грали команди прем'єр-ліги на стадіоні, що не відповідає вимогам регламенту для команд вищої ліги. На додачу ще й сніг пішов. Отож стадіон розвезло так, що, даруйте, футболісти нагадували тупцюючих свиней у багнюці. Хоча, зрозуміло, гравці винними не були. Радше функціонери зі своїм свинським ставленням. Алло, Федераціє! Де ви? Що робите? Згадаймо дикий прецедент із матчем "Арсенал" — "Харків". Але тоді до останнього моменту обидві команди не знали, де будуть грати. А тут же ситуація, коли клуб-гість порушує питання заздалегідь! Та ще й заявляє, що може не вийти на поле! Попри все, непридатний до гри стадіон таки схвалюється головою комітету ФФУ з питань стадіонів Борисом Воскресенським, який на цій зустрічі є делегатом!

Отож і не дивно, що президент ФК "Металіст" Олександр Ярославський заявив, що буде добиватися відставки Бориса Воскресенського. "Оформимо всі документи й вимагатимемо, щоб керівництво ФФУ відсторонило від посад людей, які дозволили проводити поєдинок у болоті", — сказав Ярославський.

Варто звернути увагу на ще одну інформацію харківської сторони: якщо вона достовірна, то виходить, що "Металіст" фактично поставили перед вибором — або виходьте грайте, або буде вам технічна поразка. Як відомо, й у попередньому турі харківська команда — ФК "Харків" — зіткнулася з подібним вибором без вибору, і в цьому. Допоки траплятимуться такі випадки?! Бідний український футбол...

Як інформує прес-служба "Металіста", на зустрічі президента ФФУ Григорія Суркіса та власника харківського "Металіста" Олександра Ярославського, пан Суркіс зазначив, що на даний момент розглядається відповідність Бориса Воскресенського займаній посаді (голови комітету з питань стадіонів і безпеки проведення змагань), а також закриття стадіону "Княжа Арена" доти, поки він не відповідатиме мінімальним вимогам, пропонованим ФФУ до стадіонів при проведенні матчів прем'єр-ліги. Уже добре — є якась реакція. Але чому не до, а після. Як відомо, після бійки кулаками не розмахують, а після матчу голи не зараховують...

Головний тренер "Металіста" Мирон Маркевич має щодо цього власне пояснення. Назвавши учасників поєдинку 22-ма клоунами, Мирон Богданович зазначив, що "Металіст" "зараз, напевно, трошки кудись не вписується, треба його відсунути". На такому полі, мовляв, гра його підопічних нівелювалася, отож і натупцювали обидві команди на нічию. Натяк очевидний — харків'яни йдуть на "срібло", і це не подобається традиційній київсько-донецькій гегемонії. Така думка має право на життя. Ми ж висуваємо ще одну гіпотезу: де б не грав ФК "Львів" цей матч — він не отримав би технічної поразки. Ні! І ще раз ні! Бо вигідно утримувати цю команду в прем'єр-лізі, потягнуть ще її за вуха. Кому? Згадайте, чиїм спонсором є страхова компанія "Княжа", котра фінансує львівський клуб. Може, відповідь криється в цьому? Дай, Боже, звичайно, щоб ми помилялися...

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

ЦСКА — ШАХТАР

12 БЕРЕЗНЯ. 20.00. МОСКВА. СТАДІОН "ЛУЖНИКИ".

Московський ЦСКА й донецький "Шахтар" зустрінуться в офіційному матчі вперше з часів розпаду СРСР, причому, це буде вже друге протистояння Росії та України в ході нинішнього єврокубкового сезону.

Команди ніколи не зустрічалися на європейській арені. Більш того, ЦСКА жодного разу не грав із клубами з України в турнірах під егідою УЄФА.

На передматчевій прес-конференції кермания москвичів Зіко висловив сподівання, що зможе виставити оптимальний склад, хоча Жирков і Вагнер Лав останні дні не брали участі в тренуваннях. Якщо ж ці футболісти все-таки вийдуть на поле, то стартовий склад армійців буде таким же, як і в матчі за Суперкубок Росії проти "Рубіна".

Півоборонець ЦСКА Юрій Жирков буде дискваліфікований на один матч у разі отримання чергової жовтої картки. У "Шахтаря" в такій же ситуації Дмитро Чигринський, Томаш Хюбшман, Олександр Кучер і Даріо Срна.

Матч обслуговуватиме італійська бригада арбітрів на чолі з Ніколя Риццолі. Йому допомагатимуть Ренато Фаверані та Андреа Стефані.

Пряма трансляція — на каналі ТРК "Україна".

ДИНАМО — МЕТАЛІСТ

12 БЕРЕЗНЯ. 19.00. КИЇВ. СТАДІОН "ДИНАМО" ім. В. ЛОБАНОВСЬКОГО.

У 1/8 фіналу Кубка УЄФА відбудеться історичний матч — вперше в єврокубках зустрінуться дві українські команди. Київське "Динамо" спробує покласти край казковому сезону, який проводить в Європі харківський "Металіст". Таким чином, в України гарантовано буде принаймні один представник у чвертьфіналі.

Динамівці Бадр Ель-Каддурі та Андрій Несмачний пропустять перший матч через дискваліфікацію, тоді як Милевський відбув одноматчеве покарання й повернеться до складу. Наступна жовта картка обернеться дискваліфікацією для киян Огнена Вукоєвича та Олександра Алієва, а також для харків'ян Папи Гуйє та Северина Ганцарчика.

Матч обслуговуватиме англійська бригада арбітрів на чолі з Майклом Райлі. Йому допомагатимуть Мохаммед Матадар і Філіп Шарп.

Пряма трансляція — на каналі "Інтер".

ЛІВЕРПУЛЬ

ЛІВЕРПУЛЬ — РЕАЛ — 4:0 (2:0).

Судді: Ф. де Блекере, П.Херманс, Д.Хуенс (усі – Бельгія).

"Ліверпуль": Рейна, Арбелоа, Каррагер, Шкртел, Ауреліо, Алонсо (Лукас, 60), Маскерано, Куйт, Джеррард (Спіринг, 77), Бабель, Торрес. **Запасні:** Кавальєрі, Хююпя, Нгог, Келлі. **Тренер:** Рафаель Бенітес.

"Реал": Касильяс, С.Рамос, Каннаваро (ван дер Ваарт, 64), Пепе, Хайнце, Гаго (Гуті, 77), Діарра, Роббен (Марсело, 47), Ігуаїн, Снейдер, Рауль. **Запасні:** Дудек, Савіола, Метцельдер, М.Торрес. **Тренер:** Серхіо Рамос.

Голи: Торрес (16), Джеррард (28, з пенальті), Джеррард (47), Доссена (88).

Попередження: Джеррард (26), Маскерано (44) — Пепе (19), Хайнце (27), Марсело (62).

Перший матч — 1:0.

Чи був пенальті?

Англійський "Ліверпуль" вже після першого матчу вважався беззаперечним фаворитом всього протистояння, але багата історія їхнього суперника й сильні результати, що їх демонстрували підопічні Рамоса, змушували задуматись. "Реал" приїхав до Ліверпуля на ходу, і цей хід переривати не збирався. Навіть незважаючи на те, що вже п'ять років у чвертьфіналі "королів" не було, а вигравати треба було на "Анфілді"!

Ясна річ, що Бенітес, а тим більше, Рамос, виставили всіх найсильніших і найздоровіших на сьогодні футболістів. Рамос взагалі зіграв у два форварди з двома атакувальними півзахисниками. Подібна агресивна тактика, на думку керманича "вершкових", мала принести команді контроль над ситуацією на половині поля суперника. А Гаго та Діарра мали стримувати всі контраргументи суперника! Але, вибачте, хто вони такі, аби стримати Джеррарда, Бабеля та Маскерано? Останній, до речі, сам забирав всі м'ячі і вигравав всі протиборства. От це "опорник" високої масті!

Головна проблема "Реала" не змінилася – центр оборони. От купили мадридці на цю позицію Каннаваро — і пропав Каннаваро. Валиться старий вовк і лажає страшніше, ніж у нас в другій лізі. Пепе взагалі мене смішить своїм рівнем майстерності... З усієї команди я б залишив Касильяса, Рамоса та Рауля, а решті – пакувати валізи – й по домівках. Бо не можна так грати в команді такого рівня!

Зачепитися за м'яч з перших хвилин у гостей не було нагоди. Під ревіння трибун "червоні" пішли на масовані наступи. Намагання гостей взяти м'яч під контроль та перевести гру в спокійне русло завершувалися крахом під пресом жорсткого пресингу мерсисайдців. І вже Касильяс в останню мить викидає ногу й рятує свою команду після виходу один на один Торреса. Накриває м'яч в купі-малій після удару Джеррарда зі штрафного, переводить в поперечину потужний дальній удар Маскерано. Забивати треба "Реалу", а атакує "Ліверпуль"! Причому тиск такий, що й не передихнути – кутові, штрафні, перехоплення!!! Так довго тривати не могло, і за сумою двох матчів господарі поля повели вже 2:0 – довгий винос когось із захисників від воріт Рейни високою "свічою" опускався до штрафного суперника. Йшов Каннаваро, але не влучив і впав. Далі ситуація вимальовувалася наступна: першим, під жорстким пресингом Торреса й Куйта на м'ячі був Пепе. Хотів хлопець в падінні вибити м'яч на кутовий, а замість того лише впав, трохи зачепивши м'яч. Куйт з кута підхопив м'яча і одразу віддав Торресу на порожні ворота. Підозри на офсайд Касильяс хай залишає на користь бідним...

Ти, Гонсалесе, не винен...

Хтось зупине цю машину?

Прикро, коли матч, який за грою мав закінчуватися справедливим проходом "Ліверпуля", зіпсувався жахливою помилкою арбітра. Де Блекере побачив гру рукою у Хайнце, коли м'яч чітко влучив аргентинцеві в плече і призначив пенальті. Реалізувати вирок для Джеррарда ніколи не було чимось фантастичним. Тут уже можна було б опускати завісу, але хотілося побачити інтригу. Ось уже і Снейдер здалеку вперше небезпечно перевіряє Рейну. Рауль майже проривається на ворота, він те ж саме намагається робити в парі із Ігуаїном – безрезультатно. Перший тайм і останній мадридці мали виграти — 3:0...

А на 47-й хвилині вигравати треба було уже 4:0, бо після швидкої контратаки Джеррард з відскоку упіймав „сферу" і дав під поперечину воріт Касильяса. Грати не було вже сенсу – "Реал" просто об'єктивно виявився нижчим за класом. Наприкінці столичних добив ще й Доссена, який після багатоходової комбінації пробив під падаючим Касильясом і від ліктя останнього м'яч таки застрибнув у сітку воріт. Могли ліверпульці добивати суперника ще більше, але навіщо? Бенітес потроху почав знімати своїх виконавців, випускав навіть відвертих дебютантів. Ситуація бісила "королів" настільки, що вони почали грубіянити, але навіть підката брудного прудконогим футболістам "Ліверпуля" робити не встигали...

Микита КРИЛОВ.

АФІНИ

ПАНАТИНАЇКОС — ВІЛЬЯРРЕАЛ — 1:2.

Суддя: Масімо Бузакка (Швейцарія).

Панатинаїкос: Галінович, Сумарага, Габріель Родрігес (Христодулопулос, 73), Сімау, Вавжиняк (Рукавина,84), Вінтра, Нільсон, Жилберту, Карагуніс, Салпінгідіс, Манціос.

Вільярреал: Лопес, Годін, Капдевіла, Анхель (Вента, 29), Фуентес, Егурен, Касорла, Ібагаса (Бруно, 75), Сена, Ніхат (Лорьєнте, 46), Россі.

Голи: Манціос (55) — Ібагаса (49), Лорьєнте (70).

Попередження: Льоренте (70).

Перший матч — 1:1.

Після першого матчу цих команд залишилось дуже багато запитань до іспанської команди. Команда Пелегріні несподівано для багатьох не змогла в рідних стінах здолати греків, надавши їм хорошу можливість поборотись за вихід до чвертьфіналу. Проте навіть перед цією зустріччю ставки букмекерів були на користь "Вільярреала". Та, як говориться, всі крапки над "і" мав розставити фінальний свисток матчу в Афінах.

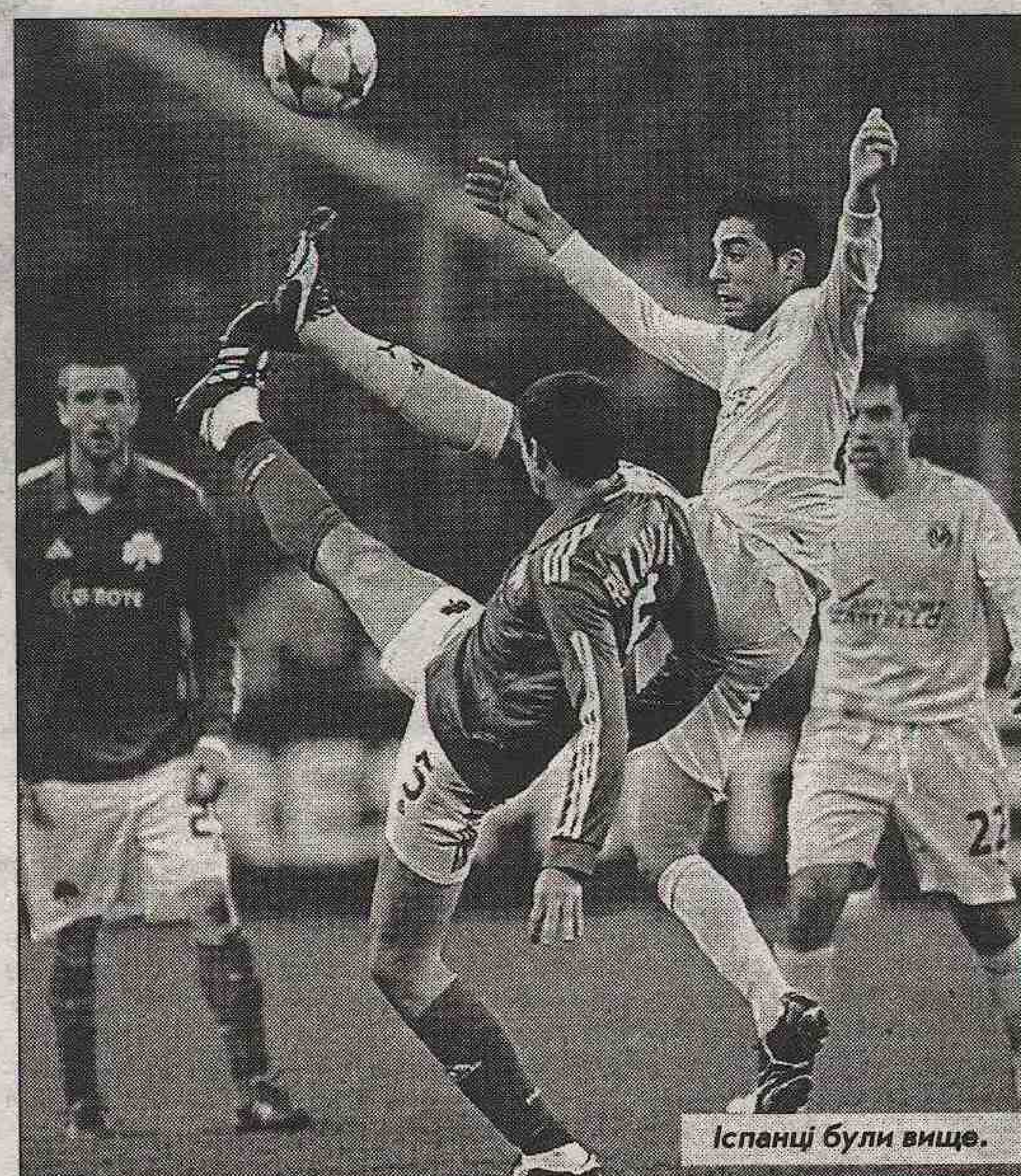
Команди розпочали зустріч дуже спокійно, нікуди не поспішаючи. Перший непоганий момент у цьому матчі змогли створити футболісти іспанської команди. Капдевіла пройшов флангом та зробив м'яку передачу на Россі. Італієць був абсолютно не прикритий, але не зміг покарати захист греків за таку бездарність. Господарі поля після цього епізоду відразу прокинулись і прибрали ініціативу до своїх рук. ПАО масивними хвилями накочувався на ворота гостей, але всі потуги "зелених" зупиняла оборона "жовтої субмарини".

Перший тайм запам'ятався тим, що він видався довгим. Довгим тому, що дії гравців були одноманітними та місцями нудними. Із загальної маси в греків виділялися Карагуніс, Манціос, які кілька разів змушували Лопеса вступати в гру. Гості натомість грали злагоджено та командно, тому особливо виокремити когось не можна. Наприкінці тайму додала вся команда, що дозволило Россі, Ніхату й компанії завдати декілька небезпечних ударів. Навіть арбітру зустрічі, схоже, така гра не дуже подобалась, тому Бузакка не став додавати час до першого тайму та відправив команди в роздягальні. Це був єдиний матч вівторка, в першому таймі якого не забили голів. У трьох інших матчах до цього часу було забито вже 9 м'ячів!

Мабуть, в перерві команди подивились статистику інших матчів, адже після відпочинку стало цікавіше. Гості з перших же хвилин кинулись на побачення з Галіновичем, якого з усіх сил намагалися прикривати оборонці грецької команди. "Панатинаїкос" протримався чотири хвилини: іспанці набрали неймовірних обертів і змусили господарів капітулювати. Капдевіла підключився з лівого флангу, простріл в центр на лінію штрафного майданчика, де Ібагаса ударом зльоту відправив шкіряного в дев'ятку воріт господарів. Галіновичу залишалося лише похитати головою в бік захисників своєї команди.

І як мобілізувалась грецька дружина! ПАО взагалі залишив без м'яча іспанських гостей, і за такої гри гол у ворота Лопеса, як-то кажуть, назрівав. А зрівняли рахунок господарі досить швидко. На 55-й хвилині Манціос після подачі з кутового розстріляв ворота "Вільяреала" — 1:1!

Шкода, що після такого обміну результативними ударами гра заспокоїлась. Греки відтягнулись ближче до своїх воріт, що дозволило гостям спокійно контролювати хід матчу.

Іспанці були вище.

А на 70-й хвилині Лорьєнте зняв усі питання стосовно переможця дуелі. Не дуже вірилось, що за такої гри греки будуть в змозі забити два м'ячі у ворота "жовтих". Підопічні Пеллегріні вміло, не соромлячись, тягли час.

Як підсумок, важка, але заслужена перемога іспанців, які, очевидно, зробили певні висновки після домашнього матчу. Далі пройшов той, хто в потрібний момент зумів мобілізуватися та використав слабкі сторони у грі суперника.

Вадим МОМОТЮК.

МЮНХЕН

Байєрн — Спортинг — 7:1 (4:1).
10 березня. "Альянс арена". 60000 глядачів.
Суддя: М.Ханссон (Швеція).
Байєрн: Бутт, Лелль, Лусіо (Брено, 46), ван Буйтен, Лам, Швайнштайгер (Мюллер, 72), ван Боммель, Оттль, Зе Роберто (Соса, 46), Подольський, Клозе.
Спортинг: Руї Патрісіу, Андерсон Полга, Педру Силва (Канейра, 75), Тонел, Мігел Велозу (Ізмайлов, 46), Жоао Моутиньо, Адрієн Сілва, Вукчевич, Дерлей, Яннік Джало, Перейринья (Абель, 46).
Голи: Подольський (7, 34), Андерсон Полга (39, автогол), Швайнштайгер (43), ван Боммель (74), Клозе (82, пен.), Мюллер (90) — Жоао Моутиньо (42).
Попередження: Жоао Моутиньо (18), Педру Силва (77).
Перший матч — 5:0.

Німці святкують перемогу.

Про яку інтригу може йтися після того, що відбулося в Лісабоні в першій зустрічі? Єдине питання, яке могло виникнути перед матчем у Мюнхені, — в яких складах суперники з'являться на полі цього вечора? "Байєрн" вже давно можна було вносити до списку чвертьфіналістів, тому що там немає місця командам, здатним програти в себе на полі з рахунком 0:5 будь-кому. І ні про які відмовки і виправдання не може бути й мови. А цю команду в плей-офф пустив ніхто інший, як донецький "Шахтар"! Будемо вважати, що "гірники" зробили такий тактичний хід.

А ви, взагалі, футболісти?!

По-перше, щоб не потерпіти фіаско від "Байєрна", по-друге — щоб вистрілити в Кубку УЄФА.

І якщо результат першого поєдинку в Лісабоні (0:5) все-таки виглядав непорозумінням, то після гри-відповіді залишалося тільки мовчати з подивом. 7:1 — що це було? Мюнхенський каток, скільки не придивлявся до суперника, так його і не помітив, укотивши всіх, хто стояв на дорозі, в газон арени. Якщо в кожної команди трапляються такі вечори, коли нічого не йде і все валиться на очах, то "Спортинг" з цим вже зачастив...

Стартові склади обох суперників були далекі від ідеальних, але навіть напіврезерв "Байєрна" був на голову сильнішим за своїх опонентів. По суті вже після першого тайму питання про престиж (враховуючи обидва поєдинки) навіть не стояло. А так, в цілому, гра повторила поєдинок двотижневої давнини в Лісабоні. Рахунок був відкритий вже на сьомій хвилині. Лукас Подольський, який рідко з'являється в основі, скориставсь невдалим винесенням м'яча Мігела Велозу й із дальньої дистанції увігнав "снаряд" в самісіньку дев'ятку — 1:0.

"Леви" хоробро намагалися нав'язати фаворитові боротьбу, проте ледь не пропустили знову на 19-й хвилині. В ході позиційної атаки ван Боммель вийшов на ударну позицію, Патрісіу парирував м'яч, проте тут як тут опинився Клозе. На щастя португальців, форвард збірної Німеччини влучив у стійку воріт. Потім Клозе втратив ще один вірний голевий момент. Втім, на виручку німцям знову прийшов Подольський. Коли Ханс-Йорг Бутт вибив м'яч від своїх воріт, Полга спробував зробити скидку своєму кіперу. Але так невдало, що м'яч відскочив від Патрісіу, і Подольський ударом у падінні через себе послав його в порожню сітку.

Мабуть, слава Подольського не давала спокійно догравати Андерсону Ползі, який на 40-й хвилині повторив подвиг німця. Все б нічого, але бразилець забив ножицями через себе у власні ворота — 3:0. За такі епізоди, як це не іронічно звучить, варто подякувати гравцю аплодисментами. На щастя, ще до перерви "Спортингу" вдалося рахунок "розмочити" зусиллями Жоао Моутиньо (дальній удар) — 3:1. Але й це "щастя" скоро скінчилося, тому що через дві хвилини цифри на табло знову змінилися. Відзначився Швайнштайгер — 4:1.

Друга порція солодких м'ячів у ворота "левів" влетіла по перерві. Обідня почалася з гола Марка ван Боммеля, котрий скористався скидкою Клозе, — 5:1. Лісабонці посипалися остаточно. В їхніх очах проглядалася вже апатія. Зате мюнхенці продовжували куражитися. На 84-й хвилині Клозе реалізував одинадцятиметровий штрафний удар за фол проти себе самого ж — 6:1. А коли секундомір арбітра почав вже відлічувати додані хвилини, своє слово сказав резервіст Мюллер — він поцілив у ворота з лінії воротарського після подачі кутового — 7:1 в матчі і 12:1 за підсумками двох поєдинків. Ось вам і плей-офф найбільш представницького клубного турніру Європи, де, як заведено вважати, слабких суперників немає.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ТУРИН

Ювентус — Челсі — 2:2 (1:1).
10 березня. "Стадіо Олімпіко". 28500 глядачів.
Суддя: А.Ундіано Мальєнко (Іспанія).
Ювентус: Буффон, Григера, Кьєлліні, Мелльберг, Молінаро, Тіагу, Маркізіо, Недвед (Саліхаміджич, 14), Яквінта (Джовінко, 61), Дель П'єро, Трезеге (Амаурі, 78)
Челсі: Чех, Босингва, Террі, Алекс (Ричарду Карвальо, 89), Ешлі Коул, Баллак, Обі Мікел, Ессьєн (Беллетті, 66), Лемпард, Анелька, Дрогба.
Голи: Яквінта (20), Дель П'єро (75) — Ессьєн (45), Дрогба (84).
Попередження: Саліхаміджич (45), Кьєлліні (54), Дель П'єро (90) — Чех (63), Дрогба (70), Ешлі Коул (88), Анелька (90).
Вилучення: Кьєлліні (72).
Перший матч: — 0:1.

У нинішній Лізі "Юве" вже встиг двічі здолати мадридський "Реал". Це було на груповій стадії, але ясно показало можливості підопічних Клаудіо Раньєрі. Отож відіграти на своєму полі один м'яч не було особливо важким завданням, тут навіть і чарівник Гус Хіддінк не допоміг би "аристократам", якби раптом у "старої синьйори" пішла гра. Наставник туринців влучно охарактеризував майбутнього суперника, порівнявши його з машиною, яку цілком можна пройти: "Челсі" — військова машина, яка була побудована і в яку вклали дуже багато грошей, але ми багато працювали, щоб потрапити сюди, і ми хочемо залишитися тут". Своєму тренерові вторив і капітан "Юве" Алессандро Дель П'єро, що закликав уболівальників прийти й підтримати їх на стадіоні: "Цього матчу чекають всі, ми повинні перемогти, і для цього команда потребує підтримки уболівальників".

Дрогба тільки-но зрівняв рахунок.

Вибір у півзахисті в наставника через численні травми не був великим. А з урахуванням того, що його підопічним необхідно забивати, вперше в сезоні він вибрав тактику 4-3-3. Господарі почали добре і вже на першій хвилині організували небезпечний момент. Це Давид Трезеге бив головою після навісу Крістіана Молінаро. Втім, вже в дебюті матчу господарі дізналися погану новину: Павло Недвед, який відмінно увійшов у гру, не зміг продовжувати гру і був замінений на Хасана Саліхаміджича. Також похвали заслуговує і Яквінта. Він не тільки активно допомагав півзахисникам, а й добре взаємодіяв з двома партнерами по атаці. На 18-й хвилині відмінне взаєморозуміння призвело до гола. Трезеге віддав партнерові довгу передачу на хід, і дев'ятий номер "Юве" майстерно відправив м'яч до сітки Петра Чеха.

Через кілька хвилин італійці могли забити другий м'яч, але небезпечний прихований удар Дель П'єро під поперечину Чеху вдалося перевести на кутовий. Основні події першої половини відбулися незадовго до перерви. Коли секундомір відлічував вже 45-ту хвилину, головний арбітр зустрічі призначив штрафний удар у небезпечній близькості від воріт Буффона. Бити взявся Дрогба, і м'яч після його удару в ближній нижній кут, як здалося, перетнув лінію воріт Буффона, який в паніці зафіксував його в рукавичках. Бути б рефері несолодко, якби через хвилину "Челсі" не забив вже беззастережно. І знову зі штрафного. Цього разу бив стандартний виконавець Френк Лемпард: невеликий рикошет — і м'яч летить за "комір" Буффону. У відчайдушному стрибку голкіперові вдалося перевести його в

Дель П'єро здається!

поперечину. Погойдавшись по "стрічці", снаряд опустився на ногу Майклу Ессьєну — 1:1.

Поява на полі Себастьяно Джовінко допомогла "Ювентусу" підсилити гру в атаці. М'яч двічі після його ударів пролітав над поперечиною. Ще раз воротам Чеха небезпечно загрожував Трезеге. Вилучення Кьєлліні не збило атакуючого настрою "синьйори". Команда була винагороджена за старання на 74-й хвилині: Дель П'єро бив із штрафного, а Жуліано Беллетті зіграв рукою, хоча м'яч летів у нього над головою. "Вирок" виніс Дель Пьєро: неквапливо розбігся, дочекався, коли Чех почне падати, і спокійно катнув м'яч в іншу від воротаря сторону. Інтрига в матчі відродилася, але, на жаль для шанувальників "Юве", ненадовго. На 83-й хвилині Баллак підключив до атаки правим флангом Беллеті, який у дотик прострілив, і Дрогба поставив крапку в протистоянні.

Михайло РЄЗНІК.

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник — Анатолій Коломієць **№ 1** **Під редагуванням Володимира Баняса**

Поздоровляємо любителів історії і статистики футболу та футболофілів України!

Сьогодні на шпальтах газети "Український футбол" для її читачів відкривається своєрідний клуб шанувальників українського футболу. Він створений для усіх, хто небайдужий до футболу на теренах незалежної України та за її межами у виконанні саме українських гравців і під керівництвом тренерів, фахівців та функціонерів цього виду спорту, які мають українське коріння, є вихованцями українського футболу або віддали багато років свого життя футболу саме в Україні.

Усі щирі уболівальники та шанувальники історії футболу України на сторінках цього клубу читачів нашої газети завжди знайдуть цікаві відомості та статистичні викладки, які не залишать байдужим нікого, а велика армія колекціонерів-футболофілів отримає таку бажану й необхідну для них інформацію щодо матеріалів їх захоплення як новинок, так і цікавих знахідок минулих часів.

Минуло вже багато років відтоді, коли наша газета містила рубрику "Футболофіл", яка користувалась достатньо великим попитом серед читачів газети, але, на жаль, друкувалася не регулярно, а потім і зовсім зникла з незалежних від її авторів причин. Цю рубрику й у ті часи було запроваджено безмірно відданим цій справі Анатолієм Федоровичем Коломійцем. І саме він зараз теж очолив це починання редакції газети.

Зараз матеріали нашого клубу в газеті будуть друкуватися з конкретною періодичністю, а саме щотижнево. Кожного четверга усі бажаючі зможуть придбати та переглянути цілих дві сторінки цікавих нотаток та нарисів, які матимуть безпосереднє відношення до українського футболу.

Чекаємо ваших листів з побажаннями та пропозиціями щодо цього видання.

Редакція "УФ".

Питання створення Енциклопедії футболу України

Кожний без винятку шанувальник українського футболу не може залишатися байдужим до стану справ щодо відсутності на полицях його книжкової шафи повноцінної та багатоілюстрованої Енциклопедії футболу України — своєрідного довідника з розвитку, становлення та досягнень українського футболу протягом уже понад 100 років існування цієї улюбленої усіма гри на сучасній території нашої незалежної держави.

Вже минуло майже 10 років відтоді, коли це питання було порушено Федерацію футболу України та навіть була створена група фахівців із числа відомих журналістів українських друкованих видань і статистиків українського футболу, але це питання так і залишилось невирішеним. Кошти, виділені на це ФФУ, були, на жаль, незначними і їх вистачило лише на створення досить непоганого щорічного довідника "Футбол в Украине" під загальною редакцією найкращого українського статистика футболу, харків'янина Юрія Ландера. Треба визнати, що цей статистичний щорічник виходить регулярно після завершення кожного сезону і є, напевно, єдиним виданням, яким можна пишатися. Але, по-перше, він чомусь видається російською мовою (мабуть, тому, що друкується в Харкові), а по-друге, — це досить скромні щодо поліграфії та зовнішнього вигляду книжки (м'яка обкладинка, недоброякісне скріплення сторінок, відсутність будь-яких ілюстрацій тощо). Але маємо те, що маємо. Та й придбати його уболівальникам, які цікавляться історією і статистикою футболу України, вкрай важко — у більшості випадків через двох-трьох посередників, кожний з яких піднімає вартість цього видання на свій розсуд, і до покупця книжки доходять вже вдвічі-втричі дорожчі від їх номінальної ціни.

Однак треба, все ж, відзначити значний прогрес у створенні книжок з футболу історичного напрямку в окремих містах в останні роки — як правило, в футбольних центрах України. Тільки в минулому році побачили світ чудові об'ємні видання в Києві, Харкові, Миколаєві та Луганську. Роком раніше порадували шанувальників футболу в Донецьку та Львові. Вже в досить значній кількості міст України видано значно скромніші книжки з історії футболу в цих містах, та й це вже зігріває душу. Все ж справа, яку на початку часів незалежності розпочало створене тоді Українське товариство колекціонерів-футболофілів, принесла свою користь, адже більшість авторів-упорядників цих видань були першими членами цього товариства, тоді ще зовсім молодими хлопцями, а зараз вони вже шановані автори книжок. Тим більш приємно й упоряднику цього видання клубу, що він не тільки зміг вже створити два томи історії футболу столиці України, а й має безпосереднє відношення до інших видань своїх товаришів, бо саме він був головою цього товариства.

На жаль, досить кепські справи щодо будь-яких історичних досліджень в Одесі та Запоріжжі. Маємо надію, що наші нові започаткування пробудять цих любителів історії футболу в цих містах, спонукають їх попрямувати до бібліотек та архівів і хоча б розпочати створення історичних описів футбольних подій минулих часів у їх рідному місті.

А.Ф. КОЛОМІЄЦЬ.

Найкращі видання з історії українського футболу

Останнім часом з'явилося досить багато чудових книжок документального складу (історія та статистика), які, по суті, одразу становлять складову частину Енциклопедії українського футболу. У цьому випуску нашого клубу ми перерахуємо тільки кращі з них (за часом їх видання), а в подальших випусках обов'язково ознайомимо з усіма без винятку виданнями такого плану.

1. О.Ляпін. "Команда молодости нашей. Летопись десятилетий, достижения, тренеры и игроки, цифры и любопытные факты". Дніпропетровськ. ВД "Вкраїна". 1996 р. 360 стор. з іл., рос. мовою. Тираж 10 000 прим. Формат — 135х207 мм (історія ФК "Дніпро" Дніпропетровськ).

2. Б.Воскресенський, С.Терпиловський. "Динамо" Киев. 1927-1997. Иллюстрированный хронологический справочник". Одеса. "Интер-Пресс". 1998 г. 148 стор. з кольор. іл., рос. мовою. Тираж 10 000 прим. Формат — 235х305 мм (розповідь про ФК "Динамо" Київ: історія, статистика, фалеристика).

3. О.Бабешко, М.Левицький. "Донецкий футбол — XX век. История, статистика, фотографии". Донецьк. "Сталкер". 1998 р. 464 стор. з кольор. іл., рос. мовою. Тираж — не вказано. Формат — 132х205 мм.

4. Г.Немировський. "Таврия" — моя радость и боль". Симферополь. "Таврія". 2002 р. 352 стор. з іл., рос. мовою. Тираж — 2 000 прим. Формат — 132х205 мм (історія ФК "Таврія" Симферополь).

5. О.Бабешко, А.Бабешко. "Шахтер" (Донецк). Иллюстрированный альбом истории команды". Донецьк. "Діапринт". 2003 р. 252 стор. з кольор. іл., рос. мовою. Тираж 1 500 прим. Формат — 228х297 мм.

6. І.Кульчицький, Ю.Назаркевич. "Карпати": рік за роком (1963—2003)". Львів. "Галицька Видавнича Спілка". 2003 р. 232 стор. з кольор. іл., укр. мовою. Тираж 1 000 прим. Формат — 148х205 мм.

7. В.Рєпкін. "Луганский футбол, XX век: от "Металлиста" до "Зари". Луганськ. ФК "Заря". 2004 р. 296 стор. з іл., рос. мовою. Тираж — 1 000 прим. Формат — 143х207 мм (історія луганського футболу).

8. Ю.Михалюк. "Таємниці львівського футболу (Книга І)". Львів. "Піраміда". 2004 р. 192 стор. з іл., укр. мовою. Тираж — не вказано. Формат — 135х207 мм (про перші кроки й становлення футболу у Львові).

9. О.Бабешко, А.Бабешко. "Шахтер" (Донецк). История команды 1936—2006". Донецьк. "Новый мир". 2006 р. 528 стор. з іл., рос. мовою. Тираж 3 000 прим. Формат — 172х210 мм.

10. Ю.Карман. "117 шагов к признанию. Документальная повесть". Київ. Газета "Команда". "Освітня книга". 2006 р. 288 стор. з іл., рос. мовою. Тираж — 5 000 прим. Формат — 200х270 мм (усі матчі збірної України — історія, статистика, коментар).

11. А.Франков. "Футбол по-украински". Харків. Книжковий клуб "Клуб семейного досуга". 2006 р. 224 стор. з кольор. іл., рос. мовою. Тираж — 12 000 прим. Формат — 170х240 мм (про збірну України — 1992—2006 рр.).

12. А.Коломієць. "Киевский футбол на рубежах времен (Люди, события, факты)". Том 1 (1911—1961 рр.). Київ. Федерація футболу м.Києва. "АДЕПТ". 2007 р. 627 стор. з кольор. іл. Тир. 1 000 прим., рос. мовою, Формат — 212х300 мм (історія розвитку футболу в Києві).

13. В.Старков, Д.Шаповал. "Динамо" (Київ) — 1927—2007". Київ. Медіа-центр ФК "Динамо" Київ. 2007 р. 166 стор. з кольор. іл., укр. мовою. Тираж — не вказано. Формат — 230х292 мм (ілюстрований альбом історії "Динамо" Київ).

14. "Динамо", ні кроку назад! (Аналітична повість)". Київ. Українська академія наук. Автори — М.І.Потапенко, В.П.Сабалдир та ін. 2007 р. 176 стор. з іл., укр. мовою. Тираж — не вказано. Формат — 220х285 мм (аналіз подій, пов'язаних з легендарним "матчем смерті" 1942 р.).

15. І.Сало. "Футбол... зі сльозами (науково-популярне видання)". Львів. "Каменяр". 2007 р. 542 стор. з іл., укр. мовою. Тираж — 1 000 прим. Формат — 170х205 мм (літопис галицького футболу).

16. Ю.Грот. "100 лет харьковскому футболу". Харків. Харківська обласна федерація футболу. "Золотые страницы". 2008 р. 432 стор. з кольор. іл., рос. мовою. Тираж 1 500 прим. Формат — 215х303 мм (історія розвитку футболу в Харкові).

17. О.Двойнисюк, Б.Кутовий. "Футбольный Николаев". Миколаїв. "Атолл". 2008 р. 488 стор. з кольор. іл. Тираж 2 000 прим., рос. мовою. Формат — 210х297 мм (історія розвитку футболу в Миколаєві).

18. С.Михровський. "Душа команди". Вінниця. "Глобус-пресс". 2008 р. 512 стор. з іл., рос. мовою. Тираж — не вказано. Формат — 150х208 мм (історія вінницької команди майстрів 1958—2008 рр.).

19. В.Рєпкін. "Золотые страницы луганского футбола". Луганськ. "Максим". 2008 р. 428 стор. з кольор. іл., рос. мовою. Тираж — 500 прим. Формат — 145х208 мм (про луганську "Зорю").

20. Ю.Шкіров. "Век луганского футбола". Луганськ. ТОВ "ФК "Заря". "Максим". 2008 р. 928 стор. з кольор. іл., рос. мовою. Тираж — 2 500 прим. Формат — 145х208 мм (історія луганського футболу).

Перші кроки започаткування Об'єднання любителів історії та статистики футболу

Сумно, але вже минули часи, коли до Києва на "зльоти" футболофілів приїздило більше сотні колекціонерів і любителів історії та статистики футболу з усіх кінців України, коли на центральному каналі телебачення — УТН показували зустрічі футболофілів та розповідали про завдання, які вони ставлять перед собою, коли були проведені історичні установчі збори Українського товариства колекціонерів-футболофілів (УТКФ) в приміщенні Київського геолого-розвідувального технікуму і воно було створене 1996 року. Тоді футболофіли України були настільки добре організовані й згуртовані, що на своїх щотижневих зустрічах у Пушкінському парку Києва їх збиралося близько півсотні, а на Республіканському стадіоні столиці України задовго до початку матчів "Динамо" Київ на єврокубки та матчів національної збірної України кількість їх зростала утричі, а то й більше, бо до Києва приїжджали в ці дні друзі і з Москви, і з Мінська, і з Кишинева, та й з інших міст братніх країн колишнього СРСР.

Не так вже давно минули ті часи, але ностальгія за минулим не дає спокою. Та чи не повернути нам ті прекрасні хвилини щирих зустрічей однодумців, чи не відродити нам хоча б щось подібне тому, вже, напевно, "легендарному" УТКФ? Може, спробуємо?

Пропонується зробити перші кроки в цьому напрямку, а саме запропонувати читачеві цієї сторінки сповістити про бажання вступити до нового громадського утворення — Об'єднання любителів історії та статистики футболу України (ОЛІСФ), яке організовується колишнім головою УТКФ Коломійцем Анатолієм Федоровичем (він зараз вже на пенсії і має значно більше вільного часу, ніж колись) за підтримки редакції центральної в Україні футбольної газети "Український футбол". Одразу заспокоїмо бажаючих об'єднатися — в цей скрутний час економічної кризи в країні ніяких вступних та щорічних членських внесків не передбачається. Все робиться тільки з метою відродження футболофілії на теренах України й згуртування уболівальників, які свій вільний час віддають захопленню історією та статистикою вітчизняного футболу та колекціонуванню футбольної атрибутики й сувенірів.

Всі бажаючі стати членами нового об'єднання повинні написати листа за адресою: 03110, м.Київ-110, а/с 48, Коломійцю Анатолію Федоровичу або на адресу редакції газети "Український футбол" (з позначкою — "ОЛІСФ"). У вашому листі надайте відомості про себе (П.І.Б., адреса, дата народження, предмет захоплення чи колекціонування), а також невеликий текст вашої об'яви, яку б ви хотіли опублікувати на сторінках нашої газети.

Усі без винятку адреси та об'яви будуть надруковані в розділі "Оголошення".

Щиро бажаємо вам успіхів у встановленні нових знайомств з однодумцями!

До 85-річчя створення збірної України з футболу

Газетою 5 березня вже порушено питання часу створення збірної України, а саме збірної УРСР, бо до цього усі автори друкованих видань обмежувалися періодом, коли збірна України була створена вже 1992 року після отримання Україною незалежності. Та й радянська влада зробила все належне, щоб перші матчі збірної УРСР змалювати як матчі збірної Харкова.

Але все ж створення збірної України сталося ще 4 травня 1924 року, а перший свій офіційний матч вона провела 3 вересня саме в рамках чемпіонату СРСР, до того ж, не тільки стала чемпіоном Радянського Союзу 1924 року, а й одразу ж перемогла в Москві тількино створену збірну СРСР (1:0). Знайдено ще одне фото збірної УРСР цього року в складі лише футболістів тодішньої столиці Харкова на місцевому спортивному майданчику імені Спартака (потім у 30-ті роки цей тоді вже стадіон почали іменувати стадіоном ДСТ "Спартак").

На жаль, у довоєнні та перші повоєнні часи ніхто не приділяв уваги створенню емблеми як збірної УРСР, так і Федерації (в ті часи — Секції) футболу республіки. На футболках команди з'являвся інколи тільки герб УРСР. Перша емблема Федерації футболу УРСР була офіційно затверджена вже у 60-ті роки, а значок з цією емблемою виготовили ще пізніше.

"Зірки" українського футболу 1924 р. (зліва направо): Р.Норов, О.Шпаковський, В.Фомін, Є.Губарєв, І.Натаров, М.Кротов, М.Казаков, К.Фомін, М.Капустін, Я.Алфьоров, І.Привалов.

ПРО СТВОРЕННЯ ЗБІРНОЇ КОМАНДИ УКРАЇНИ (1922 – 1924)

ДО 85-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМАНДИ

ЧАСТИНА 2.
Безпосереднє створення збірної УРСР

У 1924 році було заплановано провести ІІ Всесоюзне свято фізкультури, а фінальні змагання з футболу мали відбутися в Москві за участю республік, які входили до складу СРСР. Напередодні свята очікувався приїзд збірної Робітничого спортивного союзу Німеччини як відповідь на минулорічний візит у цю країну збірної РРФСР. Один із матчів німецької команди мав відбутися 4 травня в Харкові.

А в цей час у столиці УРСР – Харкові, щоби достойно протистояти гостям, вирішили серйозно підготуватися, і з цієї метою 13 квітня провели зустріч першої і другої збірних міста. У складі першої команди грали Норов (який щойно переїхав із Миколаєва), К.Фомін, С.Грушин, Привалов, В.Фомін, Ус, Костиков, Шпаковський, Натаров, Кротов і Казаков. Завдяки центральній трійці нападу перша збірна виграла 6:0. 15 квітня відбулася повторна зустріч, в основному задля того, щоби гравці краще зігралися. Знову перемога – 5:1. Та було бажання перевірити силу збірної Харкова на команді з гравців інших тогочасних футбольних центрів України – Одеси й Миколаєва.

Парадоксально, проте, незважаючи на те, що збірна Української РСР формально вже мала в своєму активі два проведені матчі в 1922 році, вона ще жодного разу не була сформована. У 1922 році це була збірна тільки одного міста – столиці Української Республіки. З якої б точки зору це питання не розглядалося, але факт є фактом. До 1924 року ніхто навіть не думав зайнятися створенням такої команди, а в 1924 році її змушені були сформувати, а не просто комусь раптом захотілось її створити – цього вимагали умови участі у Всесоюзному святі фізичної культури.

Саме цю збірну в Харкові й почали готувати. Ось склад збірної України її першого скликання: ***Борис Войтенко*** (Миколаїв) – ***П.Роман*** (Одеса), ***Володимир Грушин*** (Миколаїв) – ***Василь Котов*** (Одеса), ***Володимир Фомін*** (Харків), ***Іван Привалов*** (Харків) – ***Арон Коген*** (Одеса), ***Олександр Шпаковський*** (Харків), ***Іван Натаров*** (Харків), ***Микола Кротов*** (Харків) і ***Валентин Прокоф'єв*** (Харків).

А до всього ще виявилось, що уряд Німеччини чомусь відмовив своїм футболістам у візах, і матч між німецькими й харківськими футболістами довелося відміняти. Але на нього вже навіть всі квитки на стадіон "Спартак" були давно розпродані. Свято псувати було не в правилах керівників тих часів. Природно, потрібно було зацікавити глядачів не менш захоплюючим матчем. І Харківській губернській Раді фізичної культури, очолюваній у той час енергійним і вимогливим В.Конотопом, довго роздумувати не довелося, адже в місті вже були гравці збірної УРСР з інших міст. Тому нічого кращого не залишалося, як провести матч збірної Харкова проти <u>збірної всієї республіки</u>.

4 травня 1924 року вперше офіційно сформована збірна УРСР отримала перше в своїй історії бойове хрещення в матчі зі збірною Харкова на полі кращого на той час в УРСР спортивного майданчика ім. Спартака при переповнених трибунах. Ця дата є датою створення збірної України, і навіть якщо хтось вважає її не національною збірною, то все ж таки це була збірна суверенної Української Соціалістичної Радянської Республіки, хоча вже в складі СРСР.

Таким чином у збірної України опинилося декілька дат народження: перша – дата створення збірної команди і проведення першого неофіційного матчу, друга – дата проведення першого офіційного матчу на рівні збірних республік, і третя – дата першого матчу національної збірної вже незалежної України.

Матч першого бойового хрещення дійсно збірної Української Республіки виявився цікавим, хоча команда була явно незіграною. Ініціативу з перших хвилин захопили харків'яни, забивши вже на 11-й і 15-й хвилинах два голи у ворота Войтенка силами Ситцевого й Алферова. Але вже на 28-й хвилині Натаров ударом головою відквитав один м'яч. Гра вирівнювалася, але раптом Войтенко в падінні вивихнув руку й пішов з поля. У ворота став Кротов і стояв дуже надійно, отже харків'янам тільки з пенальті вдалося забити йому гол. У другому таймі у ворота збірної став харків'янин Рукавицин, а Кротов повернувся на своє місце. На 52-й хвилині Шпаковський скорочує розрив у рахунку – 2:3. Проте більшого команда зробити так і не змогла. Завдяки звіту, опублікованому в газеті "Червоний Миколаїв" №999 від 9.05.1924 року, є можливість ознайомити читача з хоч і неповним, проте протоколом цього – першого неофіційного – матчу збірної України.

ПРОТОКОЛ МАТЧУ:

Збірна Харкова – Збірна УРСР - 3:2 (3:1)

4 травня 1924 р. м. Харків. Спортмайданчик ім. Спартака. Контрольний матч. понад 8 000 глядачів.

Суддя: ... ...

Харків: *Норов – Романтовський, К.Фомін – Ус, Капустін, Ванников – Костиков, Ситцевий, Міщенко, Алферов, Казаков.*

УРСР: Войтенко (***Рукавицін***, 46 м.) - ***Роман, В.Грушин - Котов, В.Фомін, Привалов – А.Коген, Шпаковський, Натаров, Кротов, Прокофьєв.***

Голи: 1:0 – Ситцевий (11 хв.), 2:0 – Алферов (15 хв.), 2:1 – Натаров (28 хв.), 3:1 – ......(1-й тайм, пен.), 3:2 – Шпаковський (52 хв.).

За рахунку 2:1 воротар Войтенко пошкодив руку і пішов з поля, а замість нього у воротах до кінця 1-го тайму відстояв Кротов і пропустив гол з пенальті.

Отже, перша гра створеної збірної і перша її поразка. Проте розчарування не було, тим паче, що після цього матчу ухвалили рішення провести 10 травня ще один матч, давши збірній можливість хоча б трохи зігратися. Другий матч був успішнішим для збірної – нічия 0:0. Захисні лінії були на висоті. Обидва змістовні поєдинки сильних в республіці футболістів, безумовно, порадували вимогливого харківського глядача. Проте ці два матчі до офіційних віднести складно, хоча б з тієї причини, що грали свої зі своїми. Це були контрольні, тренувальні поєдинки на рівні першої збірної з другою.

Серйозних висновків ніхто не робив, й іногородні гравці роз'їхалися по домівках. А коли 10 червня приїхала до Харкова команда Фінського робочого спортивного союзу (ТУЛ) і переконливо переграла другу збірну Харкова – 2:0, то збирати знову збірну Республіки ніхто не захотів. Вирішили, що впораються й своїми силами. І дійсно, 13 червня перша збірна Харкова засмутила фінів, вигравши гру "всуху" – 3:0.

У цей час в СРСР панував футбольний бум, який створював атмосферу підвищеної нервозності навколо Всесоюзного свята фізичної культури. Пристрасті розгорілися через остаточне рішення Вищої Ради фізичної культури України (ВСФКУ), за вказівкою з Москви, направити на футбольний турнір цього свята не команду – чемпіона республіки, а саме збірну Української РСР. Ця збірна фактично вже один раз була створена, але тепер за кожне місце в ній розгорялися постійні суперечки. Практично всі провідні команди готували до поєдинків на всесоюзній арені своїх найкращих представників. Проте першість УРСР, проведена в рамках ІІ Всеукраїнської Спартакіади в Харкові, пройшла відносно спокійно. Збірна столиці з мінімальною перевагою вчергове стала чемпіоном Української РСР, перемігши з рахунком 1:0 збірну Одеси.

Ось тут і почалося головне – вже друге протягом сезону комплектування збірної Українською РСР. І це друге формування однозначно підтверджує, що до Москви їхала саме збірна республіки, а не краща команда України, як про це любителям футболу "морочили голови" практично всі друковані видання часів Радянського Союзу.

Але під пильним оком ВСФКУ його спортивно-технічний комітет (СТК), в якому, до речі, не було жодного футболіста, прагнучи бути гранично об'єктивним, не врахував, що принципи простого арифметичного складання навіть найкращих гравців у єдиний ансамбль прийнятні тільки в тому випадку, якщо цьому колективу буде надана можливість зіграти кілька зустрічей із серйозними супротивниками.

СТК вніс до складу збірної дійсно найсильніших на той час українських футболістів: ***Федора Димова*** (Миколаїв) – ***Антона Жука*** (Одеса), ***Миколу Кротова*** (Харків) – ***Івана Привалова*** (Харків), ***Володимира Фоміна*** (Харків), ***Володимира Грушина*** (Миколаїв) – ***Федора Кондратенка*** (Миколаїв), ***Олександра Шпаковського*** (Харків), ***Івана Натарова*** (Харків), ***Якова Алферова*** (Харків), ***Валентина Прокофьєва*** (тоді він представляв Одесу). Запас виглядав таким чином: миколаївець ***Григорій Полегенький***; харків'яни ***Роман Норов*** (до недавнього часу житель Миколаєва), ***Микола Капустін*** і ***Адам Бем***; одесити ***Василь Котов*** і ***Тимофій Коваль***; а також М. Навольнєв із Сталіного. Затверджена була й друга збірна УРСР, кістяк якої склали харків'яни. Крім того, відомо, що в неї входив і миколаївець Ассир (правильно – Гальперин).

Проте зараз нам доведеться ще раз торкнутися суті питання: хто ж повинен був їхати до Москви на фінальні змагання Всесоюзного свята фізкультури? Спочатку програмою проведення цього свята з метою ефективного створення збірних команд республік передбачалося проведення попередніх змагань у всіх регіонах Російської РФСР (фактично першість РРФСР), а також в союзних республіках Українській РСР, Білоруській РСР і Закавказькій СФСР. У першості Російської СФСР в окремій групі проходили змагання між збірними автономних республік і областей Сходу. Чомусь у цій групі не знайшлося місця для збірної Кримської АРСР, і її включили в змагання, де вона повинна була битися із збірною Українською РСР. Для чого? Просто ніхто навіть і не припускав, що збірна Української РСР може програти збірній Криму. Себто, організатори замішали все так, що розібратися в структурі попередніх змагань було неможливо, до того ж, програма ця змінювалася майже щодня.

Збірна УРСР у матчі зі збірною Криму (1924) — перше відоме фото національної команди України. Стоять ліворуч: А.Коген, Шпаковський, Натаров, Кротов, Прокоф'єв. Знизу: Кондратенко, Димов, В.Фомін, Привалов. Лежать: Котов і В.Грушин.

На одному з етапів удосконалення схеми змагань остаточно було визначено, що до Москви повинні приїхати тільки представники РРФСР, УРСР, БРСР і ЗРФСР, тобто автоматично матч між Українською РСР і Кримською АРСР скасовувався як абсурдний. Проте повідомити про це всіх учасників організатори Всесоюзного свята не спромоглися.

Тільки в Закавказзі не виникло жодних проблем, і звідти прислали до Москви збірну ЗСФСР. Білорусія взагалі не збиралася брати участі в фінальному турнірі. А в Україні до останнього часу все ще створювали збірну.

І ось в цей час до Харкова приїжджає збірна Кримської АРСР і вимагає зустрічі зі збірною Української РСР для визначення учасника фінальних змагань. Крим серйозно готувався до цього матчу, створивши відмінну команду на базі збірної Севастополя. Проте, дізнавшись, що їх приїзд фактично даремний, кримчани запропонували хоча б провести товариський матч з тільки що сформованою збірною Української РСР. Звичайно, вони явно настроїлися "гримнути дверима", і це їм вдалося. Матч відбувся 23 серпня на харківському стадіоні "Червоний залізничник". Грали кримчани з величезним натхненням і забили у ворота збірної Української РСР, яка безуспішно постійно атакувала (на полі замість травмованих Жука й Алферова вишли одесити Котов і Арон Коген), три м'ячі вже в першому таймі.

А наступного дня, 24 серпня, збірна УРСР в своєму бойовому складі зустрілася на спортмайданчику ім. Спартака зі збірною Харкова і, на жаль, виграла насилу і з мінімальним рахунком – 1:0. Єдиний м'яч був забитий на початку другого тайму. До речі, судив цей матч миколаївський арбітр Іван Миронов (надалі киянин).

Анатолій КОЛОМІЄЦЬ.

(Закінчення на наступному тижні).

* *(Продовження. Початок у № 32).*

Враження

МАЙЖЕ ВСЕ ЙДЕ ЗА ПЛАНОМ

Як і очікувалося, головний поєдинок поточного туру національного прем'єрлігового чемпіонату в Донецьку між місцевим "Шахтарем" і гостями з Дніпропетровська захоплюючого видовища не подарував. Уся гра, і особливо перший тайм, примушувала періодично позіхати тих, хто спостерігав за її перипетіями. "Гірники", здається, подумки вже в першопрестольній, а дніпрянам допоможе тільки рішучий крок із боку керівників клубу. Ця прісність дисгармоніювала з голевою феєрією, котру влаштували львівські "Карпати" в Маріуполі — тут проблематично що-небудь коментувати, враховуючи важкий матеріальний стан приазовців. Шкода лише, що наші побоювання з приводу миттєвого зникнення бойового духу "Іллічівця" відразу після матчу з "Шахтарем" справдилися.

До неочікуваних результатів відносимо загалом справедливу поразку донецького "Металурга" в матчі з "Харковом", а також нічию "Металіста" — другої на даний момент команди прем'єр-ліги — в Добромилі, де протистояв харків'янам нібито місцевий "Львів". Стосовно першого підсумку, то тут мимохіть доводиться вживати фрази на кшталт "довгоочікуване падіння колективу Н.Костова", проте що насправді трапилося з "біло-синіми" після зими, навряд чи хто-небудь знає. А осічку слобожан логічно пояснити станом отого городу, де з чиєсь вини грався матч нашого елітного дивізіону. Тут важко щось коментувати — ви самі все це бачили на своїх сіро-блакитних екранах. Єдине, що хотів би спрогнозувати автор цих рядків, так це майбутні "розбірки" з приводу того, хто винен. Згадайте: "Металіст" одразу відмовився грати на тому стадіоні, проте, з невідомої нам причини, таки погодився на цей суперечливий крок. І ось постає запитання — як можна було дозволити відбутися цьому святотатству? Остаточну згоду на проведення гри дає інспектор ФФУ, ним наразі був одіозний Б.Воскресенський. Врахувавши те, що цей добродій належить до когорти найвірніших багнетів Г.Суркіса (хіба не контора останнього допустила до участі в прем'єр-лізі клуб із відсутністю стадіону, що відповідав би її вимогам?), можна очікувати від нього запевнянь, про задовільний стан газону напередодні зустрічі — і це на Львівщині, де того дня зранку випав 15-сантиметровий шар снігу!

Завершував ігрову програму 19-го туру матч у Києві, де очікувалося, що місцеве "Динамо" отримає достойного суперника у вигляді полтавської "Ворскли". Зазначений поєдинок варто відзначити з таких кутів зору. По-перше, дуже суперечливим пенальті, після якого кияни забили перший м'яч — на жаль, це вже стає традицією, коли підопічні Ю.П.Сьоміна відкривають рахунок не без допомоги арбітра. По-друге, черговим невдалим виходом на поле Олега Гусєва, від якого продовжують чекати прекрасного "воскресіння" — сумнівно, як на мене. І по-третє, гранично низькою, як для ігор такого калібру, кількістю глядачів на стадіоні ім. В.В.Лобановського. З цього приводу вельми скрушно просто хитати головою, бідкаючись, що "погані" уболівальники, або з розумним виразом обличчя розмірковувати з приводу того, що вони — поціновувачі футболу — "наїлися" грою. Проте в мене панує відчуття, що винуватців такого неподобства треба шукати в зовсім іншому напрямку, а саме — в офісі на Грушевського, 3. Приблизно десять років тому в Донецьку на матчі ходило не набагато більше людей, аніж нині в Києві; виходом тут стало рішення керівників "Шахтаря" організовувати напередодні зустрічей спеціальні автомобілі, обладнані гучномовцями, котрі їздили містом, сповіщаючи громадян про можливість відвідати стадіон. Люди потягнулися до арени, і для багатьох це стало звичкою. Тоді як очільник "Динамо", вочевидь, вважає невиправданими витратами навіть на звичайні афіші. Результат — на трибунах столичних стадіонів.

Володимир БАНЯС.

СИМВОЛІЧНА ЗБІРНА 19 ТУРУ

МАРУЩАК (ФК «Львів»)

ЄЩЕНКО («Арсенал»)
ДЖУРИЧИЧ («Таврія»)
ШАНДРУК («Чорноморець»)
ДЕНИСОВ («Дніпро»)

КОБІН («Карпати»)
НУДНИЙ («Чорноморець»)
С. КУЗНЕЦОВ («Карпати»)
ГОЛАЙДО («Таврія»)

КАБАНОВ (ФК «Харків»)
МАЗИЛУ («Арсенал»)

Гравець туру

Сергій КУЗНЕЦОВ:

У МОЇХ ГОЛАХ ЗАСЛУГА ВСІЄЇ КОМАНДИ

Погравши у двох стартових турах весняної частини прем'єр-ліги, 26-річний нападник "Карпат" Сергій Кузнєцов втрутився в боротьбу за найкращого бомбардира чемпіонату. Сергій народився в Харкові, і за плечима високого, атлетичної статури нападника виступи в багатьох клубах ближнього та далекого зарубіжжя. Сьогодні Сергій Кузнєцов — найкращий бомбардир "зелено-білих". Пропонуємо нашим читачам ближче познайомитися з цим талановитим форвардом.

— Мій батько свого часу виступав за "Металіст", "Чорноморець", а в 1991 році, коли перейшов в угорський "Ференцварош", то наша сім'я переїхала в Будапешт, — ***розпочав Сергій***. — Тож закінчив футбольну школу угорського клубу і в 17-річному віці розпочав професійну кар'єру, підписавши контракт з фінським клубом "Йокеріт". Через молодість виходив в основному на заміну, але три голи провів. Потім повернувся в "Ференцварош", за який виступав два роки. У 2003 році в складі "Гомеля" став чемпіоном Білорусі, забивши п'ять м'ячів. Згодом перейшов у молдовський "Шериф", в складі якого забив 18 м'ячів у 42-х матчах, в тому числі й у Лізі чемпіонів. Пригадую, як на Кубку Співдружності обіграли київське "Динамо".

— Чим поясниш, що так часто змінював клуби?

— В мене був довготерміновий контракт з "Ференцварошем", який і передавав мене в оренду. Так я опинився у 2005 році в полтавській "Ворсклі", за яку провів 12 матчів. Цього ж року був в оренді в маріупольському "Іллічівці". Але зіграв лише 12 матчів за дублюючий склад. Думав, що знову повернуся в "Шериф", але перейшов у литовську "Ветру", яку тренував відомий футболіст Олександр Тарханов. Тож у 2006 році став з 18-ма голами найкращим бомбардиром литовського чемпіонату, причому вперше в ранзі легіонера. Мій колишній тренер в "Гомелі" очолив "Носту" з Новотроїцька й запросив мене в цей клуб. Генеральним директором його був відомий футболіст Андрій Канчельскис. У 2007 році "Носта" викупила мій контракт, і я відіграв півтора року за росіян, провівши 12 м'ячів.

— А як опинився в "Карпатах"?

— Після народження сина не мав змоги часто приїжджати додому з Новотроїцька, що на кордоні з Казахстаном. Тому, коли виник варіант з "Карпатами", я одразу погодився. З львівським клубом познайомився, коли "зелено-білі" приїжджали на тренувальні збори до Угорщини. Мене добре знав спортивний директор "Карпат" Юрій Дячук-Ставицький. Тож 21 вересня минулого року дебютував у "Карпатах" в матчі з "Металістом". З нинішнім наставником Олегом Кононовим також шляхи перетиналися в "Шерифі".

— І як тобі вболівальники "зелено-білих"?

— Про вболівальників, про "Карпати" можу сказати лише позитивне. Думаю, що львівські вболівальники найкращі в Україні. Вони нагадують мені ті часи, коли виступав за "Ференцварош", кольори якого також "зелено-білі". Задоволений перебуванням в "Карпатах" і хочеться перемагати в кожній грі.

— Сергію, із сімома голами ти вже увійшов до списку найкращих голеадорів чемпіонату.

— Мої голи це заслуга всієї команди. Радий, що "Карпати" демонструють в атаці агресивну гру й створюють у кожному матчі багато голевих моментів.

— В історії української вищої ліги виступали вісім гравців з прізвищем Кузнєцов. З твоїм білоруським однофамільцем з "Арсеналу" ти вже зрівнявся за кількістю голів.

— З нетерпінням чекаємо суботнього матчу з "Кривбасом" і сподіваюсь знову відзначитись забитими м'ячами.

— Думаю, на твою результативність звернули увагу тренери збірної України.

— Звичайно, кожен гравець мріє грати за збірну своєї країни. І для мене було б найбільшим щастям потрапити до складу національної збірної. Тим більше, що мій батько був капітаном олімпійської збірної СРСР.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Команда	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	І	В	Н	П	М	О
1. Динамо		**1:2**		**4:1**	**1:0**	**2:0**	**4:0**	**2:1**	**5:0**		**3:0**			**1:0**	**2:0**		**19**	**16**	**1**	**2**	**48-12**	**49**
2. Металіст	**0:2**			**3:1**					**2:1**	**3:1**		**2:0**	**3:0**	**0:0**	**2:0**	**1:1**	**19**	**11**	**5**	**3**	**30-15**	**38**
3. Шахтар	*1:0*	*2:2*			*1:1*	*2:2*	*1:0*	*1:0*	*3:1*		*4:2*			*2:0*	*3:0*		*19*	*10*	*7*	*2*	*28-13*	*37*
4. Ворскла	2:2		1:0		1:0	1:1		1:0	0:1		0:0		1:0	2:1			19	10	6	3	21-14	36
5. Металург Д		0:2				3:1	1:0				1:1	1:0	2:1	2:0	2:0	3:0	19	10	4	5	24-14	34
6. Металург Зп		1:0							2:1	2:1	0:0	1:3	1:0	2:1	2:0	0:0	19	8	6	5	19-18	30
7. Карпати		0:2	1:1	0:0	1:1	0:0		0:0		3:2		3:0			1:0		19	6	7	6	24-22	25
8. Дніпро	1:3	2:0	0:0		1:1	1:2			1:1		1:0		0:1	1:1			19	6	7	6	16-15	25
9. Зоря		1:1		0:2	0:2	0:0	1:0			0:1	1:2		1:1	1:1	2:1		19	5	6	8	19-28	21
10. Арсенал	0:2		0:0	0:0	0:1			0:1	1:1		1:1	1:0				1:0	19	5	5	9	14-21	20
11. Кривбас		1:3			1:2	1:0	1:1			1:0		0:2	1:1	2:0	0:0	1:1	19	4	8	7	15-23	20
12. Чорноморець	0:3		0:3	0:1	2:1		3:0	1:1	1:3	0:1	2:0						19	7	2	10	20-24	17
13. Таврія	1:3	0:1	0:2	1:3		2:0	1:4	0:0		3:1		1:3				1:1	19	4	5	10	21-32	17
14. ФК Львів		1:1	2:0	0:0			2:4	0:1		0:1		0:2	2:4		2:1	1:0	19	3	5	11	13-27	14
15. Іллічівець	***3:4***		***1:2***	***1:3***			***1:5***	***1:2***		***2:1***		***1:0***	***3:3***	***2:0***		***1:1***	***19***	***3***	***3***	***13***	***18-37***	***12***
16. ФК Харків	***0:4***		***0:0***	***0:1***	***1:0***	***0:2***	***1:1***	***0:2***	***2:3***	***1:1***		***1:1***					***19***	***1***	***9***	***9***	***11-26***	***12***

Нафтовик

ПРАВДА ДЛЯ ОХТИРЦІВ ВІД ФФУ

З охтирського "Нафтовика-Укрнафти" знято три очки. Ухвалити таке рішення Професійну футбольну лігу зобов'язав Контрольно-дисциплінарний комітет ФФУ. Відповідні зміни за підсумками першого кола змагань сезону 2008/2009 років серед команд першої ліги вже внесені до турнірної таблиці.

Офіційний сайт охтирців не уточнив причину зняття очок. Взяти коментар у спортивного директора ФК "Нафтовик-Укрнафта" Андрія Полуніна теж виявилося неможливим — ніхто не брав слухавку. Розтлумачив ситуацію керівник органу, який застосував такі жорсткі дисциплінарні санкції, голова КДК ФФУ Стефан Решко. З'ясовується покарання охтирці отримали за те, що не виконували попередніх рішень КДК щодо ситуації зі злощасним матчем у вищій лізі "Нафтовик-Укрнафта" — "Динамо". Тоді вболівальники в екіпіровці "Динамо" влаштували безлад на стадіоні, сутичку з міліцією, а винним фактично став клуб-господар, який не забезпечив належних умов для забезпечення громадського порядку. Обом клубам тоді присудили штраф у розмірі 25 тисяч доларів. "Динамо", вочевидь, цю суму сплатило, охтирці ж — ні.

Як зауважив Стефан Решко, охтирців попереджали кілька разів про несплату, а потім ухвалили рішення покарати клуб зняттям трьох очок. На запитання — чим мотивували охтирці відмову сплачувати штраф? — Решко відповів, що "Нафтовик-Укрнафта" не погодився з рішенням виконкому ФФУ, на якому розглядалася ця ситуація. До речі, навіть після цього покарання охтирці повинні сплатити 25 тисяч доларів. Якщо ж і надалі штраф не буде сплачений, з команди можуть зняти ще очки, навіть понизити в класі. "У нас не виконуються рішення та закони навіть Верховної Ради та Президента, потрібно цьому покласти край. Закони повинні дотримуватися всі", — зауважив Стефан Решко.

Цікаво, а що сказали б у ФФУ, якби до Києва приїхали озвірілі вболівальники-дебіли і влаштували б погром на стадіоні "Динамо"? Та щоб це й на матчі під егідою УЄФА (там особливо не церемоняться)? Чи "співали" б тоді у Федерації про суворе дотримання законів?

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

U-16

БЕЛЬГІЙСЬКА НЕВДАЧА КОМАНДИ ЛИСЕНКА

У п'ятницю підопічні Олександра Лисенка (футболісти 1993 року народження) зазнали поразки в заключному матчі контрольного турніру, який проходив у Бельгії. Перемога в цій грі виводила б українців на підсумкове перше місце, але, врешті-решт, "синьо-жовті" вдовольнилися третьою позицією. Основні події на полі відбувалися по перерві. У середині другого тайму арбітр не зарахував гол киянина Юрія Яковенка, зафіксувавши офсайд, а ще за 10 хвилин бельгійці, вдало розігравши кутовий, забили єдиний і переможний м'яч.

Україна — Бельгія — 0:1 (0:1).

Україна: Костюк, Губанов, Братков, Глушицький, Шевцов, Приндета, Єфремов (Чурко, 64), Покладок (Полюлях, 62), Калитвинцев, Яковенко (Лендєл, 73), Луканюк.

"Звісно, я незадоволений виступом своєї команди. Передусім, прикро вразила слабка функціональна готовність футболістів. Якоюсь мірою саме через це ми припустилися фатальних помилок на останніх хвилинах у поєдинках проти Словаччини й Бельгії, — вважає Олександр Лисенко. — Дивно, але в січні, коли команда грала у Туреччині, хлопці виглядали набагато краще. Березневий турнір наочно довів, що селекційний процес у збірній має тривати. Адже, за великим рахунком, лише до половини складу я не маю особливих претензій".

За словами українського тренера, кожен з футболістів отримав індивідуальні завдання на найближчі два місяці, під час яких кандидати готуватимуться в клубах. Наступного разу команда збереться в травні, аби взяти участь у Меморіалі Віктора Банникова. Нагадаємо, що вже в жовтні стартує відбірна кампанія Євро-2010 (U-17), у першому раунді якої підопічні Лисенка зустрінуться зі словенськими, французькими та естонськими однолітками.

Костянтин ПАТКЕВИЧ.

Міжнародний турнір (Бельгія)

2 березня. Україна — Північна Ірландія — 2:0, Словаччина — Бельгія — 0:2.

4 березня. Україна — Словаччина — 1:2, Бельгія — Північна Ірландія — 2:2.

6 березня. Україна — Бельгія — 0:1, Північна Ірландія — Словаччина — 1:0.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Бельгія	3	2	1	0	5-2	7
2. Півн. Ірландія	3	1	1	1	3-4	4
3. Україна	**3**	**1**	**0**	**2**	**3-3**	**3**
4. Словаччина	3	1	0	2	2-4	3

Карпати-2

МАРТИЩУК І ФЕДОРІВ ЗІГРАЛИ ЗА ЛЬВІВ'ЯН

7 березня львівські "Карпати-2" в рамках підготовки до другої частини першості України серед команд другої ліги на полі зі штучним покриттям клубної футбольної академії з рахунком 1:2 поступилися іншому представнику групи "А" — рівненському "Вересу".

Карпати-2 — Верес — 1:2 (0:1).

Карпати-2: Мартищук (Піцан, 46), Федорів, Гірка (Жовтюк, 46), Кузик, Чоба, Чучман, Задорожний (Біловус, 46), Яджин (Озарків, 46), Левчук, Михеєв (Загідулін, 46).

У складі господарів відзначимо нову появу Юрія Мартищука та Володимира Федорова. Вже на другій хвилині Володимир Гудима заробив пенальті і сам же вирішив його реалізувати, але свою команду виручив воротар "Вереса". Загалом тренер "Карпат-2" Володимир Вільчинський залишився задоволений діями своїх підопічних у першому таймі.

А другий тайм пройшов у складних погодних умовах — безперервно падав лапатий сніг. Карпатівці зуміли зрівняти рахунок після влучного удару Сергія Загідуліна, проте під кінець поєдинку "Верес" таки вирвав перемогу. Наступна контрольна гра "Карпат-2" була запланована на 9 березня проти команди з містечка Східниця, але через складні погодні умови не відбулася. Тож 14 березня суперником "зелено-білих" стане івано-франківське "Прикарпаття".

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Наші за кордоном

ІГОР МИГАЛЕВСЬКИЙ У БЕЛХАТОВІ

Вихованець новояворівського футболу 23-річний Ігор Мигалевський уклав контракт з клубом польської "Екстракласи" — ГКС "Белхатов". Цей клуб один з найкращих у Польщі — після першої половини чемпіонату він посідав п'яте місце. Та й у фінансовому плані в Белхатові все гаразд, адже на 2009 рік команді виділено 20 млн. злотих. Тренує команду 36-річний Рафал Улатовський.

Цікаво, що Ігор Мигалевський розпочинав свою кар'єру в львівських "Карпатах-2". Минулого року він грав в чемпіонаті Львівщини за "Раву" (Рава-Руська). Вже цього року він побував у польських командах "Спартакус" (Шараволя) та "Гетьман" (Замосць).

Та Мигалеський не єдиний українець, який гратиме в елітному польському дивізіоні. За "Полонію" з міста Битом виступатиме Валерій Соколенко. Свого часу цей 26-річний гравець грав за українські клуби: "Освіта" (Бородянка), "Борисфен" (Бориспіль), "Енергетик" (Бурштин), "Десна" (Чернігів). Два сезони Соколенко провів у польському клубі "Гурнік" (Ленчна) — 24 матчі, 1 гол.

За варшавську "Легію" заявлений воротар Костянтин Махновський. Цей 20-річний кіпер, вихованець київського футболу, грав за "Динамо-3". Та останні три роки проводить у польських клубах. Спочатку грав за "Петроковію" (Петроков Трибунальський) та ЛКС (Лодзь). В складі "Легії" українець є дублером словацького воротаря Яна Мухи.

У першій польські лізі також є кілька футболістів з України. Так, 22-річний воротар Євген Копил захищає кольори команди "Заглембє" (Любін), 21-річний півоборонець Олександр Портянко та 24-річний нападник Андрій Музичук — гравці "Сталі" (Стальова Воля), а 21-річний нападник Ігор Біканов (раніше грав за "Волинь") діє на вістрі атаки "Флота" (Свіноусьце).

У другій лізі за команду "Котвіца" з міста Колобжег виступатимуть 21-річний Олександр Жданов, 23-річний Андрій Гірша та 29-річний Владислав Савчук. Новобранцем "Медзі" з Легниці став 22-річний гравець середньої лінії Євген Ковальчук.

Павло ПИЛИПЧУК.

Меморіал Кирсанова

КИЇВЩИНА ФУТБОЛЬНА ВШАНОВУЄ ПАМ'ЯТЬ ОРГАНІЗАТОРА ФЕДЕРАЦІЇ

Вісім аматорських команд беруть участь в одинадцятому турнірі пам'яті заслуженого тренера України Миколи Кирсанова. Видатний організатор народної гри в регіоні, він був фундатором Київської обласної федерації футболу, яка з 1990 року функціонує на засадах госпрозрахунку. Пам'ять Учителя нинішні провідники заснованої ним громадської організації вшановують традиційним турніром.

Одинадцятий Меморіал Кирсанова стартував 6 березня. Матчі проходять на полях із штучним покриттям у пристоличному Козині, а також у манежі під дахом, що в Щасливому. Вісім учасників розподілено на дві рівнозначні групи: "А" — "Хілд-Любомир" (Ставище), ФК "Вишневе" (Києво-Святошинський район), "Чайка" (Петропавлівська Борщагівка) та "Інтер" (Фурси), "Б" — ФК "Путрівка", Броварське вище училище фізичної культури, "Княжа-U17" (Щасливе) та ФК "Славутич".

Групові перегони проходять за класичною одноколовою системою. По дві найкращі команди вийдуть до напівфіналу і десятого березня розігрують путівки на вирішальну стадію. Дванадцятого березня відбудуться матч за третє місце й фінал.

Рейтинговий лідер змагань — ФК "Путрівка" з Васильківського району, дворазовий і чинний чемпіон області. Його безпосереднім конкурентом фахівці вважають бронзового призера чемпіонату Київщини й одночасно переможця Меморіалу Голубєва — ставищенський "Хілд-Любомир". До речі, нинішнього року всі учасники турніру пам'яті Кирсанова — зі столичної області.

Історичний реєстр тріумфаторів Меморіалу Кирсанова має такий вигляд: 1999 рік — "Ригонда" (Біла Церква), 2000 — "Оріон" (Київ), 2001 — "Система-Борекс" (Бородянка), 2002 — "Нафком-Академія" (Ірпінь), 2003 — "Альянс" (Київ), 2004 — "Борисфен-2" (Бориспіль), 2005 — "Авангард" (Корюківка), 2006 — "Княжа" (Щасливе), 2007 — "Антарес" (Обухів), 2008 — "Єдність-2" (Плиски). Наставниками чемпіонських команд у різні роки були, зокрема, Віктор Жилін, Володимир Мунтян, Степан Матвіїв і Віктор Іщенко.

Валерій ВАЛЕРКО.

МФК "Миколаїв"

ПІДПИСАНА УГОДА ПРО ФІНАНСУВАННЯ КЛУБУ

Підписи під угодою, що розрахована на три роки, поставили мер Володимир Чайка, генеральний директор ТОВ "Телец-ВАК" Анатолій Валєєв і в. о. президента МФК "Миколаїв" Валерій Сандул. Міська влада, яка взяла на себе 20 відсотків фінансування команди, зобов'язується безоплатно надавати Центральний стадіон для проведення офіційних матчів і тренувань, а також продовжити реконструкцію цієї спортивної арени.

80 відсотків витрат відтепер припадає на долю ТОВ "Телец-ВАК", яке виплачуватиме заробітну платню футболістам, тренерам та іншим працівникам клубу, здійснюватиме сплату внесків до ФФУ і ПФЛ. Крім того, компанія оплачуватиме господарчі потреби і склад МФК "Миколаїв" і МФК "Миколаїв-2". Фінансову підтримку, як і раніше, надаватиме і ЗАТ "Сигма-Спорт".

Перед МФК "Миколаїв" поставлено завдання в наступному сезоні завоювати путівку в першу лігу.

Вадим СІРИЙ.

Аргентина

5 ТУР

Естудіантес — Велес Сарсфілд — 0:1
Ланус — Ньюелз Олд Бойз — 2:1
Хуракан — Гімназія Х — 2:1
Аргентинос — Гімназія Л-П — 1:1
Колон — Банфілд — 2:0
Тігре — Расинг — 4:1
Рівер Плейт — Арсенал — 3:1
Індепендьєнте — Бока Хуніорс — 2:0
Росаріо — Сан-Лоренцо — 3:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ланус	5	4	0	1	10-5	12
2. Велес Сарсфілд	5	3	2	0	8-2	11
3. Колон	5	3	2	0	8-3	11
4. Гімназія Л-П	5	3	1	1	8-6	10
5. Рівер Плейт	5	3	1	1	10-9	10
6. Арсенал	5	3	0	2	8-5	9
7. Хуракан	5	3	0	2	8-7	9
8. Ньюелз Олд Бойз	5	2	2	1	8-4	8
9. Банфілд	5	2	1	2	5-6	7
10. Індепендьєнте	5	2	1	2	4-5	7
11. Годой Круз	4	2	1	1	4-6	7
12. Сан-Лоренцо	5	2	0	3	11-9	6
13. Бока Хуніорс	5	2	0	3	5-7	6
14. Сан-Мартин	4	1	2	1	7-5	5
15. Тігре	5	1	1	3	8-10	4
16. Аргентинос	5	0	4	1	5-7	4
17. Росаріо	5	1	1	3	5-8	4
18. Естудіантес	5	1	1	3	3-6	4
19. Гімназія Х	5	0	1	4	3-8	1
20. Расинг	5	0	1	4	4-14	1

Бельгія

25 ТУР

Монс — Стандард — 0:1
Андерлехт — Варегем — 2:0
Шарлеруа — Беєрсхот — 0:0
Генк — Дендер — 4:3
Гент — Тубізе — 2:0
Кортрийк — Локерен — 2:3
Роселар — Мускрон — 2:0
Вестерло — Мехелен — 0:1
Серкль — Брюгге — 1:3

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Андерлехт	25	18	3	4	60-26	57
2. Стандард	25	17	4	4	50-23	55
3. Брюгге	25	14	5	6	44-32	47
4. Генк	25	13	4	8	40-35	43
5. Гент	25	11	6	8	50-35	39
6. Варегем	25	11	5	9	40-31	38
7. Вестерло	25	10	7	8	28-27	37
8. Локерен	25	9	10	6	31-24	37
9. Серкль	25	10	5	10	36-41	35
10. Беєрсхот	25	8	9	8	34-29	33
11. Мехелен	25	8	9	8	35-40	33
12. Мускрон	25	8	8	9	33-33	32
13. Кортрийк	25	7	9	9	26-38	30
14. Шарлеруа	25	7	6	12	32-40	27
15. Дендер	25	5	6	14	33-46	21
16. Роселар	25	5	5	15	26-47	20
17. Тубізе	25	5	3	17	25-62	18
18. Монс	25	3	8	14	26-40	17

Голландія

26 ТУР

Спарта — Віллем ІІ — 0:1
Геренвен — Гронінген — 2:1
Де Граафсхап — Гераклес — 1:0
Ден Хааг — Аякс — 1:1
Бреда — Фейєноорд — 1:2
Неймеген — АЗ — 0:1
Рода — Утрехт — 0:0
Волендам — Вітесс — 1:0
Твенте — ПСВ — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. АЗ	26	21	3	2	55-14	66
2. Твенте	26	16	7	3	49-24	55
3. Аякс	26	16	4	6	55-29	52
4. Геренвен	26	15	6	5	54-45	51
5. ПСВ	26	13	7	6	53-29	46
6. Гронінген	26	12	4	10	44-31	40
7. Бреда	26	11	6	9	38-40	39
8. Утрехт	26	10	8	8	35-30	38
9. Неймеген	26	9	9	8	33-28	36
10. Фейєноорд	26	8	7	11	39-36	31
11. Вітесс	26	7	9	10	28-36	30
12. Віллем ІІ	26	8	4	14	29-43	28
13. Гераклес	26	6	8	12	27-41	26
14. Ден Хааг	26	6	6	14	26-41	24
15. Спарта	26	6	6	14	37-54	24
16. Рода	26	5	7	14	28-45	22
17. Де Граафсхап	26	5	5	16	17-50	20
18. Волендам	26	5	4	17	29-60	19

Греція

25 ТУР

Астерас — Арис — 4:0
Іракліс — Паніоніос — 2:1
Панатінаїкос — Лариса — 3:0
Трасивулос — Ерготеліс — 1:3
ОФІ — Левадіакос — 0:2
Пансерраїкос — АЕК — 1:5
ПАОК — Олімпіакос — 0:0
Ксанті — Пантракікос — 1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Олімпіакос	25	18	5	2	38-10	59
2. Панатінаїкос	25	14	8	3	44-16	50
3. ПАОК	25	14	8	3	29-13	50
4. АЕК	25	12	11	2	34-20	47
5. Лариса	25	9	11	5	32-26	38
6. Арис	25	9	8	8	20-26	35
7. Ксанті	25	7	11	7	19-15	32
8. Ерготеліс	25	8	6	11	27-35	30
9. Паніоніос	25	8	5	12	29-32	29
10. Пантракікос	25	8	5	12	14-25	29
11. Іракліс	25	7	8	10	18-25	29
12. Астерас	25	6	11	8	27-22	29
13. Левадіакос	25	8	4	13	22-28	28
14. Пансерраїкос	25	5	7	13	14-35	22
15. ОФІ	25	4	8	13	24-39	20
16. Трасивулос	25	3	4	18	19-43	13

Португалія

21 ТУР

Ріо Аве — Маритиму — 1:1
Спортинг — Пакуш Феррейра — 2:0
Лейшоєш — Порту — 1:4
Академіка — Трофенсе — 1:0
Гімарайнш — Белененсеш — 3:1
Амадора — Брага — 2:2
Наваль — Бенфіка — 1:2
Сетубал — Національ — 2:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Порту	21	13	6	2	39-15	45
2. Бенфіка	21	12	7	2	36-20	43
3. Спортинг	21	12	5	4	28-14	41
4. Брага	21	10	6	5	24-14	36
5. Національ	21	10	5	6	33-23	35
6. Лейшоєш	21	9	8	4	24-20	35
7. Маритиму	21	9	6	6	27-21	33
8. Гімарайнш	21	7	6	8	22-24	27
9. Амадора	21	6	8	7	18-24	26
10. Академіка	21	6	6	9	18-23	24
11. Наваль	21	6	5	10	20-27	23
12. Пакуш Феррейра	21	5	4	12	25-36	19
13. Сетубал	21	5	4	12	14-29	19
14. Трофенсе	21	4	6	11	17-27	18
15. Ріо Аве	21	4	5	12	14-26	17
16. Белененсеш	21	3	7	11	19-35	16

Туреччина

23 ТУР

Галатасарай — Бурсаспор — 2:1
Газіантепспор — Антальяспор — 1:1
Буюксехір — Денизліспор — 0:2
Трабзонспор — Коньяспор — 0:1
Хачеттепеспор — Бешикташ — 2:3
Генчлербірліги — Анкарагюджю — 2:0
Коджаєліспор — Ескісехірспор — 1:0
Сівасспор — Анкараспор — 1:1
Кайсеріспор — Фенербахче — 0:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Сівасспор	23	13	7	3	37-18	46
2. Бешикташ	23	13	6	4	38-22	45
3. Трабзонспор	23	13	6	4	30-19	45
4. Фенербахче	23	13	4	6	45-24	43
5. Галатасарай	23	13	4	6	46-29	43
6. Анкараспор	23	10	5	8	30-22	35
7. Кайсеріспор	23	8	9	6	21-15	33
8. Бурсаспор	23	8	8	7	28-29	32
9. Газіантепспор	23	8	7	8	29-32	31
10. Генчлербірліги	23	7	7	9	27-28	28
11. Ескісехірспор	23	6	9	8	29-30	27
12. Денизліспор	23	8	3	12	31-37	27
13. Коньяспор	23	7	6	10	22-30	27
14. Буюксехір	23	7	4	12	24-36	25
15. Анкарагюджю	23	6	6	11	22-33	24
16. Антальяспор	23	5	8	10	21-30	23
17. Коджаєліспор	23	5	4	14	31-49	19
18. Хачеттепеспор	23	3	5	15	16-44	14

Шотландія

28 ТУР

Фалкирк — Данді Юнайтед — 0:1
Сент-Міррен — Абердин — 1:1
Гамільтон — Хайберніан — 0:1
Хартс — Мазервелл — 2:1
Кілмарнок — Селтик — 1:2
Рейнджерс — Інвернесс — 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Селтик	28	19	6	3	62-27	63
2. Рейнджерс	28	18	6	4	57-20	60
3. Хартс	28	14	6	8	31-29	48
4. Данді Юнайтед	28	11	10	7	37-34	43
5. Абердин	28	11	7	10	33-30	40
6. Хайберніан	28	9	9	10	32-35	36
7. Мазервелл	28	10	6	12	32-37	36
8. Гамільтон	28	10	2	16	25-40	32
9. Кілмарнок	28	8	5	15	26-38	29
10. Сент-Міррен	28	7	8	13	23-39	29
11. Інвернесс	28	7	4	17	27-44	25
12. Фалкирк	28	5	9	14	28-40	24

Австрія

Матч 22-го туру

Карнтен — Зальцбург — 2:0

25 ТУР

Аустрія — ЛАСК — 4:0
Рид — Карнтен — 2:0
Зальцбург — Штурм — 2:1
Маттерсбург — Рапід — 0:3

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Зальцбург	25	17	4	4	64-33	55
2. Рапід	25	14	6	5	60-28	48
3. Аустрія	24	13	6	5	40-28	45
4. Штурм	23	13	3	7	51-29	42
5. Карнтен	24	10	6	8	35-26	36
6. Рид	25	10	6	9	34-29	36
7. ЛАСК	24	8	1	15	22-48	25
8. Капфенберг	24	7	3	14	31-51	24
9. Альтах	23	5	1	17	31-67	16
10. Маттерсбург	25	3	6	16	25-54	15

Болгарія

16 ТУР

Локомотив Пд — Слівен — 2:1
Локомотив М — Спартак — 1:1
Беласиця — ЦСКА — 0:3
Чорноморець — Ботев — 2:1
Локомотив С — Мінйор — 5:1
Чорне Море — Пірин — 1:0
Левськи — Віхрен — 3:2
Літекс — Славія — 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Левськи	16	11	3	2	29-9	36
2. ЦСКА	16	10	5	1	29-12	35
3. Чорне Море	16	9	2	5	25-12	29
4. Літекс	16	8	4	4	22-14	28
5. Локомотив С	16	7	4	5	18-14	25
6. Слівен	16	6	6	4	21-17	24
7. Славія	16	7	2	7	19-17	23
8. Локомотив М	16	6	4	6	21-17	22
9. Чорноморець	16	5	7	4	20-20	22
10. Пірин	16	5	3	8	15-22	18
11. Локомотив Пд	16	4	6	6	19-25	18
12. Мінйор	16	4	5	7	12-23	17
13. Віхрен	16	5	1	10	13-21	16
14. Ботев	16	3	6	7	15-23	15
15. Спартак	16	2	6	8	11-24	12
16. Беласиця	16	2	4	10	9-28	10

Данія

19 ТУР

Рандерс — ФК Копенгаген — 0:3
Горсенс — Оденсе — 2:1
Есб'єрг — Сондерійске — 0:0
Ольборг — Нордсьєлланд — 1:1
Мідтюлланд — Брондбю — 1:1
Орхус — Вейле — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ФК Копенгаген	19	13	4	2	36-12	43
2. Брондбю	19	12	4	3	31-15	40
3. Оденсе	19	12	2	5	35-20	38
4. Мідтюлланд	19	9	6	4	28-21	33
5. Ольборг	19	7	6	6	25-26	27
6. Орхус	19	7	4	8	22-25	25
7. Рандерс	19	5	9	5	29-26	24
8. Нордсьєлланд	19	4	6	9	21-29	18
9. Сондерійске	19	3	7	9	14-31	16
10. Есб'єрг	19	2	9	8	16-24	15
11. Горсенс	19	3	5	11	19-32	14
12. Вейле	19	2	8	9	14-29	14

Суперкубок Норвегії

Стабек — Валеренга — 3:1

Польща

19 ТУР

Лодзкі — Краковія — 4:3
Гурник — Арка — 2:2
Піаст — Белхатов — 1:0
Лехія — Рух — 2:0
Вісла — Полонія В — 2:1
Сласк — Полонія Б — 3:0
Лех — Ягєллонія — 1:0
Легія — Одра — 4:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Лех	19	13	3	3	36-13	42
2. Легія	19	12	4	3	35-10	40
3. Вісла	19	11	4	4	31-15	37
4. Полонія В	19	10	6	3	26-11	36
5. Сласк	19	9	7	3	30-21	34
6. Белхатов	19	10	1	8	24-22	31
7. Арка	19	6	6	7	18-22	24
8. Полонія Б	19	6	4	9	22-30	22
9. Рух	19	6	4	9	12-20	22
10. Лехія	19	6	4	9	18-27	22
11. Лодзкі	19	6	4	9	16-27	22
12. Ягєллонія	19	5	6	8	16-20	21
13. Піаст	19	5	3	11	9-18	18
14. Краковія	19	4	5	10	14-25	17
15. Одра	19	4	5	10	14-27	17
16. Гурник	19	4	4	11	11-24	16

Румунія

19 ТУР

Васлуй — Політехніка — 2:0
Рапід — Фарул — 1:0
Газ Метан — Динамо — 1:1
Отопені — Оцелул — 0:1
Глорія Бз — Клуж — 0:1
Університатя — Глорія Бс — 0:0
Брашов — Стяуа — 1:0
Арджеш — Унірея — 0:0
Пандурій — Тимішоара — 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Динамо	19	12	3	4	29-14	39
2. Унірея	19	11	3	5	28-14	36
3. Тимішоара	19	12	5	2	35-21	35
4. Клуж	19	10	5	4	26-13	35
5. Рапід	19	10	4	5	26-18	34
6. Стяуа	19	7	9	3	25-15	30
7. Університатя	19	7	8	4	23-17	29
8. Васлуй	19	8	5	6	22-17	29
9. Оцелул	19	8	5	6	26-21	29
10. Арджеш	19	8	4	7	25-23	28
11. Брашов	19	6	9	4	15-13	27
12. Фарул	19	6	4	9	16-25	22
13. Глорія Бс	19	6	4	9	18-20	22
14. Пандурій	19	5	6	8	17-26	21
15. Політехніка	19	5	4	10	14-27	19
16. Газ Метан	19	4	4	11	20-35	16
17. Отопені	19	2	3	14	14-33	9
18. Глорія Бз	19	0	3	16	6-33	3

Сербія

19 ТУР

Чукарички — Гайдук — 2:1
Ягодина — Банат — 2:0
Явор — Партизан — 0:1
Црвена Звезда — Напредак — 4:0
Рад — Борац — 0:2
Войводина — ОФК — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Партизан	19	12	5	2	34-9	41
2. Войводина	19	11	2	6	22-13	35
3. Црвена Звезда	19	10	4	5	34-19	34
4. Явор	19	8	7	4	24-17	31
5. Борац	19	6	9	4	18-17	27
6. Гайдук	19	6	6	7	16-17	24
7. Ягодина	19	7	2	10	18-28	23
8. Чукарички	19	6	4	9	18-22	22
9. ОФК	19	6	4	9	15-28	22
10. Рад	19	4	8	7	13-18	20
11. Банат	19	4	5	10	12-24	17
12. Напредак	19	4	4	11	15-27	16

Словаччина

19 ТУР

Трнава — Кошице — 2:1
Нітра — Ружомберок — 2:1
Злате Моравце — Стреда — 1:1
Жиліна — Дукла — 1:0
Прешов — Слован — 1:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Слован	19	13	4	2	41-13	43
2. Жиліна	19	12	3	4	35-12	39
3. Трнава	19	10	6	3	28-19	36
4. Стреда	19	7	7	5	23-22	28
5. Кошице	19	7	6	6	28-27	27
6. Ружомберок	19	6	7	6	26-22	25
7. Прешов	19	6	5	8	20-30	23
8. Дукла	19	5	5	9	15-19	20
9. Дубниця	18	5	4	9	23-26	19
10. Артмедіа	18	4	6	8	23-29	18
11. Нітра	19	5	3	11	17-35	18
12. Злате Моравце	19	2	6	11	10-35	12

Словенія

23 ТУР

Інтерблок — Драва — 3:2
Копер — Рудар — 0:1
Публікум — Примор'є — 3:0
Марибор — Нафта — 3:1
Нова Гориця — Домжале — 2:3

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Марибор	23	13	8	2	49-29	47
2. Публікум	23	11	7	5	35-22	40
3. Нафта	23	10	7	6	28-24	37
4. Рудар	23	10	4	9	31-25	34
5. Домжале	23	8	9	6	32-28	33
6. Інтерблок	23	8	7	8	32-33	31
7. Нова Гориця	23	9	3	11	36-40	30
8. Драва	23	5	5	13	22-34	20
9. Копер	23	4	8	11	23-38	20
10. Примор'є	23	3	10	10	21-36	19

Хорватія

19 ТУР

Задар — Цибалья — 2:1
Загреб — Запрешич — 0:1
Осієк — Рієка — 2:2
Славен-Бєлупо — Шибеник — 3:1
Вартекс — Кроація — 2:1
Гайдук — Динамо — 2:0

20 ТУР

Цибалья — Вартекс — 1:0
Кроація — Загреб — 1:4
Запрешич — Гайдук — 0:4
Рієка — Задар — 2:1
Шибеник — Осієк — 1:1
Динамо — Славен-Бєлупо — 1:0

21 ТУР

Гайдук — Кроація — 1:0
Загреб — Цибалья — 0:0
Шибеник — Рієка — 3:0
Славен-Бєлупо — Запрешич — 1:0
Вартекс — Задар — 2:0
Осієк — Динамо — 0:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Гайдук	21	15	2	4	38-17	47
2. Динамо	21	14	3	4	41-19	45
3. Славен-Бєлупо	21	10	4	7	29-24	34
4. Шибеник	21	9	5	7	32-20	32
5. Вартекс	21	9	3	9	29-29	30
6. Рієка	21	8	5	8	25-26	29
7. Загреб	21	7	7	7	23-27	28
8. Осієк	21	6	7	8	28-29	25
9. Цибалья	21	7	4	10	19-33	25
10. Запрешич	21	5	6	10	30-38	21
11. Кроація	21	5	4	12	24-39	19
12. Задар	21	4	4	13	16-33	16

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру
М. О. КРИЛОВ
Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025035.
Індекс 60994.

4 820012 962198